

Unitárius Közlöny

Kolozsvár, 1888-1948/1990. 9. (69) évf.
2. szám. 1998 március-április. Ára: 1000 lej.

Hittek, azért szóltak !

*„... nem tehetjük, hogy ne mondjuk el azt,
amit láttunk és hallottunk.”
ApCsel 4, 20*

Már az ókori költő is tudta: „Szélről szól a hajós, ha beszél...” - Vagyis: arról beszél az ember, ami fontos számára, ami a leginkább foglalkoztatja. - Bánatod van? - Arról fogsz beszélni. - Örömed van? - Ez az öröm késztet szólásra. Mindkettőről beszélned kell, meg kell osztanod őket valakivel. Örömünk akkor igazi, ha megosztjuk valakivel; bánatunk is úgy lesz elvishetőbb, ha elmondhatjuk valakinek.

Néhány éve már, hogy a nagy holland festőművész - Vincent Van Gogh - leveleit olvastam. Még fiatal volt, alig több mint húszéves, amikor Londonban tanult; lelkésznek készült, és meg sem fordult a fejében, hogy művész legyen. Olcsó, kicsiny szobájában ült és levelet írt Hollandiában élő öccsének, Theo-nak, akit nagyon szeretett. Két mondat között kinézett a kicsiny szoba ablakán a csillagos égre, s egy ragyogó fényű csillagot látott, az után meg egy pislákoló lámpájú villanyoszlopot. Valósággal lenyűgözte a látvány, melyet - gyöngéd vonásokkal rajzolva olcsó rajztömbjébe - nyomban gyönyörű kis képben örökített meg. Levelében így indokolta mindezt a szeretett testvérem: „Olyan csodálatos, hogy meg kell mutassam neked, miként néz ki!”

Ezt a levelét olvasva értettem meg igazán azt, amit azóta is a művészet lényegének tartok. De a vallásos hit sajátjának is! Mert én úgy érzem, hogy mély és elválaszthatatlanul erős kapcsolat, sőt - ebből a szempontból - azonosság van a vallás és művészet között. - Miért? - Azért, mert mindkettő - egyrészt az embertárs iránti szeretetből fakadóan, másrészt valami fenségesen szép és igaz iránti szent lelkesedés érzésétől áthatva - lebíráhatatlan szükségét érzi annak, hogy megossza élményét! Mert az egyszerűen „Olyan csodálatos, hogy meg kell mutassam neked, miként néz ki!” -

Nem hallgathatok arról, ami megragadott, gazdaggá tette és kiteljesítette életemet; vallanom kell róla, meg kell osztanom veled! Ez már a pünkösdi hit hangja. Mert a hit - ha igazi - szólásra, megnyilatkozásra, tettekre kész-

tet. Arra, hogy megvalljuk és megosszuk mindazokkal, akiket szeretünk. Nem hallgathatok arról, Aki vagy ami kényszerítő erővel megragadott! Egyetemes tapasztalat, hogy ezt az élményt nem lehet elhallgatni. Erről tanúskodik Jeremiás próféta, midőn így kesereg: „Rászedtél, Uram, és én hagytam, hogy rászedj./Megragdaltál, hatalmadba ejtettél! .../Azt gondoltam: nem törődöm veled, nem szólok többé az ő nevében./De perzselő tűzzé vált szívemben, csontjaimba van rekesztve./Erőlködtem, hogy magamban tartsam, de nincs rajta hatalmam.” (Jer 20, 7, 9) Erről vall Pál apostol is, midőn leírja, hogy valóságos kényszerítő erővel nehezedik rá a küldetés, az evangélium hirdetése: „... jaj nekem, ha nem hirdetem az evangéliumot!” (1Kor 9, 16) És a hitnek ugyanez a szelleme élt a húsvéti hitben megerősödött, az első álozocsütörtökön öntudatra ébredt tanítványokban, akik az első pünkösdkor lelkesen tettek bizonyosságot arról, hogy nem hallgathatnak többé, mert egyszerűen nem tehetik, hogy ne mondják el mindazt, amit láttak és hallottak! -

A jézusi eszme első - történelmi jelentőségű - honfoglalása pünkösdkor történt. Azon a napon mintegy háromezer lélek csatlakozott a bizonyágtevő apostolokhoz, akik hittek, és azért szóltak; nem teheték, hogy ne mondják el azt, amit láttak és hallottak. Háromezer lélekben talált honra a keresztyén eszme. Ezek megtértek, megkeresztelkedtek és „letették” a keresztyén anyaszentegyház alapjait: létrehozták a hívők közösségét, amely szívében és lelkében egy volt (ApCsel 4, 32), élő hitét pedig cselekvő szeretetének megnyilatkozásaival mutatta meg.

Oscar Wilde írta De Profundis című művében: „Csak annyiban élünk, amennyiben megnyilatkozunk!” Élő egyház csak ott van ma is, igazi pünkösdot is csak ott ünnepelnek, ahol hisznek és szólnak, ahol a hitet a szeretet megnyilatkozásai koronázzák meg! „Nem az a keresztyén, aki annyira szereti Istent, hogy megfelelkezik a világról, hanem az, aki Isten iránti szeretetéből erőt merít, hogy a világ szolgálatába állhasson.”

Bárcsak a hitnek ugyanaz a szelleme élne bennünk is, mint amiről írva van: „Hittem, azért szóltam!” (2Kor 4, 13) És szólok, mert hiszek!

KOVÁCS ISTVÁN

AMERIKAI HITTESTVÉREINK ÉLETÉBŐL

MI UNITÁRIUS UNIVERZALISTÁK VAGYUNK!

Ön egy vallásos otthonra vágyik. Az unitárius univerzalisták azok az emberek, akik a következőképpen vallanak önmagukról:

„Egy olyan vallásra van szükségem, amely tiszteletben tartja az emberek közötti különbségeket és minden személyt külön egyéniségnek ismer el.”

„Egy olyan egyházra van szükségem, amely megbecsüli a gyermekeket és szívesen látja őket a saját intézményeiben, amelyeket ők buzgón látogatnának vasárnap délelőttönként.”

„Egy olyan gyülekezetre van szükségem, amely tiszteletben tartja a szabadságot és elősegíti a nyílt párbeszédet a hit kérdéseiről, amelyben megengedett az álláspontváltoztatás.”

„Egy olyan vallásos közösségre van szükségem, amely a szellemi vizsgálódást az igazság útjának tekinti..”

„Egy olyan egyházra van szükségem, amely globálisan gondolkodik és helyileg cselekszik napjaink nagy kérdéseivel kapcsolatban: világbéke, nők jogai, faji egyenlőség, otthontalanság és a környezetvédelem.”

Hitelveink

Az Unitárius univerzalizmus egy szabadelvű vallás, amely zsidó és keresztény hagyományokból született. Figyelmünket éberan tartjuk a vallásos kérdések iránt, amelyekkel az emberek minden időben és mindenhol küzdöttek.

Hisszük, hogy a személyes tapasztalat, öntudat és értelem a vallás legfontosabb vezérelve. A vallásos tekintély nem könyvben, személyekben vagy intézményben található, hanem önmagunkban. Vallásos vizsgálódás alá vetjük szívünket és értelmünket.

Támogatjuk az igazságra vezető szabad kutatást. Nem kötjük magunkat egy hittételhez sem. Senkit sem kérünk arra, hogy bizonyos vallásos kereteknek kötelezően alávesse magát. Vallásunkat hitvallás nélküli vallásnak nevezzük. A mi hitünk szabad.

Hisszük, hogy a vallásos tudat változó. Az ember felfogása életről és halálról, a világról és rejtélyeiről véges. A felfedezés folyamatos. Tiszteletben tartjuk a tanítók, próféták és bölcsök által évezredekken át kinyilatkozott igazságot.

Megerősítjük minden nő és férfi értékét. Hisszük, hogy az embereknek bátorításra van szükségük, hogy önmagukkal törődjenek. Tudjuk, hogy az emberek véleményei és életmódjai különböznek egymástól, és

hisszük, hogy ezeket a különbségeket tiszteletben kell tartani.

A világban keresünk egy eseményt, mint erkölcsi erőt, amelyet a vallás legfőbb bizonyítékának tarthatunk. Az itt és most, valamint cselekedeteinknek a jövő nemzedékre gyakorolt hatása mélyen foglalkoztat bennünket. Tudjuk, hogy az egymással, más népekkel és nemzetekkel való kapcsolataink irányító eszköze az igazság, egyenlőség és együttérzés kellene, hogy legyen.

Nagyjaink

Minden unitárius univerzalista gyülekezet egy régi örökség kiteljesedése, amely évszázadokkal vezethető vissza bátor emberekre, akik a szabadelvű gondolkodásért és hitért harcoltak. Kontinensünkön a Massachusettsbeli telepésekre és a köztársaság alapítóira vezethetjük vissza. Kiváló unitáriusok és univerzalisták voltak **John Adams, Clara Barton, Oliver Wendell Holmes, Louisa May Alcott, Ralph Waldo Emerson** és **Susan B. Anthony**. Nem annyira híres, de ugyanannyira értékes azoknak a férfiaknak és nőknek ezrei, akik gyülekezeteink vezetésében létfontosságú, odaadó és hasznos szerepet töltenek be.

Gyülekezeteink önkormányzattal rendelkeznek. A gyülekezet tagjai hatalommal és felelősséggel bírnak. Mindenik helyi gyülekezet, közösség vagy társulat elfogadja saját Alapszabályzatát, kiválasztja hivatalnokait és jóváhagyja költségvetését. Minden tagot az egyházi vagy társegyházközi tevékenységben való részvételre ösztönöznek.

Az Unitárius Univerzalista gyülekezetek többféle programmal rendelkeznek. Az istentiszteleteket rendszeresen megtartják, a múlt és jelen szemléletét megosztják azokkal, akik a jövő nemzedékét képviselik, közösségi munkát vállalnak és baráti kapcsolatokat alakítanak ki. Aki látogatást tesz nálunk, olyannak fogja találni az eseményeket és tevékenységeket, mint az egyházi iskolákban, napi programokkal, előadásokkal és fórumokkal, segélyező csoportokkal, szavalóversenyekkel, családi eseményekkel, felnőttnevelő osztályokkal és tudományos csoportokkal, amelyeknek témakörei a tagok szükségleteitől és érdeklődéseitől függenek.

Amit egyesítünk

Az Unitárius Univerzalista Szövetség (AUUSZ) több mint ezer gyülekezetet foglal magában, amelyek az egész amerikai kontinensen képviselik érdekeinket.

Az AUUSZ két vallásos felekezet egyesítéséből keletkezett 1961-ben, az 1793-ban alakult Univerzalista és az 1828-ban alakult Unitárius Egyházból

Az AUUSZ anyagi forrásokkal és tanácsadásokkal látja el a helyi gyülekezeteket, megteremti a vallásos nevelés lehetőségét, ösztönzi a társadalmi tevékenységet, előmozdítja a vallásos vezetők kihelyezését, támogatja a **Beacon Press** sajtót, nyomtatott füzeteket, vallásos anyagot és a **The World** című folyóiratot jelenteti meg.

Az AUUSZ összhangban dolgozik számos szervezettel - beleértve az Unitárius Univerzalista Szociális Bizott-

ságot (UUSC). Az UUSC támogatja az egész világon élő embereket, hogy szolgálattal és támogatási programokkal segítsenek egymáson. A Szövetség irodákat tart fenn az ENSZ központjaiban, New-York-ban és Washington DC-ben. Az Unitárius Univerzalista Egyház egy tágabb közösségért istentiszteleti szolgálatot biztosít a földrajzilag elszigetelten élő vallásos liberálisok számára is.

(Marta Flanagan: We Are Unitarian Universalist UUA Web-Site)

Fordította: PAVELKA ATTILA teol. hallg.

Az unitárius univerzalista istentiszteletek kezdetekor sok gyülekezetben lángot gyújtanak egy kehelyben. Ez a lángoló kehely felekezetünk jól ismert szimbólumává vált. Egyesíti a tagokat az istentisztelet alkalmával és munkánk szellemét jelképezi.

A kehely és a láng együttesét, mint unitárius jelképet, egy osztrák művész, Hans Deutsch alkotta meg 1941-ben. Ő az 1930-as években Párizsban élt, ahol bíráló karikatúrákat rajzolt Adolf Hitler-ről. Amikor a náci 1940-ben előzőnlőték Párizst, otthagya mindenét és Dél-Franciaországba, majd Spanyolországba, és végül egy hamis útlevelel Portugáliába menekült.

Ott találkozott Charles Joy unitárius lelkésszel, aki az Unitárius Szociális Bizottság végrehajtó igazgatója volt. A Bizottság új volt, Bostonban alapították azzal a céllal, hogy a kelet-európaiakat segítse, köztük az unitáriusokat, valamint a zsidókat is, akik menekülésre kényszerültek a náci üldözés elől. Joy lisszaboni székhelyéről egy titkos hálózat hírvivőit és ügynökeit irányította.

Charles Joy úgy érezte, hogy ennek az új, ismeretlen szervezetnek lát-hatóságra van szüksége, hogy az unitarizmust képviselje a világban, főképpen amikor külföldi kormányok ügynökségeivel kellett tárgyalnia.

Deutsch nagyon meg volt hatódva és hamarosan az Unitárius Szociális Bizottságnak dolgozott. Később Joy-nak így írt: „*Valami nagyon sürget, hogy elmondjam neked... mennyire csodálom a te teljes öntagadót (öntagadásig menő) készségedet, amellyel felajánlod, feláldozod teljes idődet, egészségedet, jó létedet azért, hogy segítsél, segítsél, segítsél.*

Én nem az vagyok, amit te esetleg hívőnek (vallásos embernek) gondolsz. De ha a te életviteled a te hited megvallása -amit biztosan érzed-, akkor

a vallás megszűnik mágikusnak, misztikusnak lenni, gyakorlati filozófiai valómássá, és -mi több- aktív, tényleges, hasznos társadalmi munkává válik. Ez a vallás -névvel, vagy név nélkül- egy olyan vallásforma, amely iránt még egy olyan »hitetlen« embertárs is, mint én, teljes szívből mondhatja, Igen!»

A LÁNGOLÓ KEHELY TÖRTÉNETE

Az Unitárius Szociális Bizottság egy ismeretlen szervezet volt 1941-ben. Ez egy rendkívüli hátrány volt a borús és feszült világban, ahol bizalmat teremteni nyelvi-, nemzetiségi-, és hitbeli akadályok ellenére életet jelenthetett a halál helyett (szemben). Álruhák, jelek és jelszavak, és éjjeli menekülések a szigorúan őrzött határvonalakon keresztül a szabadságot jelentették azokban a napokban. Joy megkérte Deuschot, hogy egy „*ismeretelő szimbólumot alkosson, hogy a menekülők által használt iratok hivatalosnak nézzenek ki, hogy az iratoknak méltóságot és fontosságot kölcsönözzön, ugyanakkor jelképezze munkájuk szellemét. Amikor egy irat egy embert a börtön falain kívül tarthat, megállást jelenthet a kormányval és a rendőrséggel szemben, fontos, hogy jelentősnek nézzen ki.*”

Ezért Hans Deutsch tartósan közreműködött az U. Sz. Bizottsággal és az unitárius univerzalistákkal. Tollal és tintával egy kehelyt rajzolt lánggal. Joy értesítette az egyház vezetőit Bostonban, egy kehely lánggal, egy olyan fajta kehely, amelyet a görögök és a rómaiak tettek az oltáraikra. Az égő szent olaj a segítőkészség és az áldozat szimbólumai voltak. Ez volt a művész gondolata is. Tény, hogy a kereszt nem volt gondolatában, de en-

nek is megvan a magyarázata. Mi nem korlátozzuk munkánkat csak a keresztényekre. Valóban, a jelen pillanatban munkánk kilenc tizede a zsidó-kért történik, azonban tisztelettel vagyunk a keresztény hagyományok iránt, és a kereszt jelképezi a kereszténységet és annak fő mondanivalóját: az áldozatos szeretetet.

A lángoló kehely eredetileg az iratok lepecsételésére tervezték, és a szabadság felé menekülőket segítő ügynökök viselték. Idővel az egész világon levő unitárius univerzalisták szimbólumává vált.

Hans Deutsch története emlékeztet minket arra, hogy a lángoló kehely jelképe kezdettől fogva az élet szolgálatában állt. Amikor Deutsch eltervezte a lángoló kehelyt, ő még sohasem látott unitárius univerzalista gyülekezetet, vagy nem hallott unitárius prédikációt. Amit látott, az a tevékeny hit volt - emberek, akik készen álltak mindent kockáztatni mások megmentésére.

Ma a lángoló kehely hivatalos szimbóluma az Unitárius Szociális Bizottságnak és az Unitárius Univerzalista Társaságnak. Hivatalosan vagy nem hivatalosan napjainkban száz meg száz gyülekezetben használják. A szimbólum egyik változatát az Angol Unitárius Egyház is elfogadta. Azóta az unitárius gyülekezetek a világ más részein is használják. Talán a legnagyobb jelentősége az, hogy az istentiszteletek középpontjába (focal point) került. Használatának egy magyarázata, vagy értelmezése sem hivatalos. A lángoló kehely, akárcsak a mi hitünk, készen áll olyan új igazságok befogadására, amelyek az értelem, az igazságosság és az együttérzés próbáit kiállják.

(The History of Flaming Chalice, UUA Web -Site)

Fordította: REZI BOTOND X.U.

Az Amerikai Unitárius Univerzalista Szövetség (AUUSz) alapelvei és célkitűzései

Alapelvek

*I. Mi, az AUUSz gyülekezeteinek tagjai elkötelez-
zük magukat az érvényesülés és az előrelépés mel-
lett a következő alapelvek szellemében:*

1. Minden ember belső értéke és szabadsága.
2. Igazság, egyenlőség és együttérzés az emberi kapcsolatban.
3. A gyülekezeten belül egymás elfogadása, és lelki fejlődésében való bátorítása.
4. Az igazságnak és a kijelentésnek szabad és felelősségteljes vizsgálata.
5. A lelkiismeret igazságának, valamint a demokratikus eljárásoknak az alkalmazása, úgy a gyülekezeten belül, mint a társadalom egészére nézve.
6. Békés világgözösség megteremtése, szabadság és igazság mindenkinek.
7. A lét iránti tisztelet, amelynek mindannyian alkotói vagyunk.

II. Az élő hagyomány, amelyet különböző forrásokból vezethetünk le:

1. Közvetlen tapasztalat az érzékfeletti misztériumról és a csodákról, fellelhetően minden kultúrában, s amely a léleknek egyfajta megújulása felé mozgat, megnyitván azokat az erőket, amelyek az életet teremtették és fenntartják.
2. Próféta és prófétaórák szavai és cselekedetei, amelyek kihívják minket az örökös erővel és struktúrákkal való szembesülésre - az igazsággal, együttérzéssel, és az örökös szeretettel való átalakításával.
3. A világvallások bölcsessége, amely megihlet etikai és lelki életünkben.
4. A judaizmusból és kereszténységből átvett tanítások, amelyek Isten szeretetére, szeretettel való válaszolásra szólítanak fel bennünket a felebarát iránt, mint önmagunkkal szemben.
5. Humanista tanítások, amelyek az értelem vezetésére, valamint a tudományos ismeretekre figyelmeztetnek, és óvnak a lélek és értelem bálványozásától.
6. Lelki tanításokat a Föld-központú hagyományokról, amelyek ünneplik az élet szent ciklusait és megtanítanak bennünket a természet ritmusával való harmóniára.

A vallásos sokféleségnek köszönhetően, amely gazdagítja és nemesíti hitünket, ihletve vagyunk mélyíteni megértésünket és tágitani látásunkat. Szabad gyülekezeteikként léptünk ebbe a szövetségbe, biztosítva egymást kölcsönös bizalmunkról és támogatásunkról.

Célkitűzések

Az AUUSz tartalmait, tapasztalatait és testületi erejét vallásos, alkotói, és jótékonyági célokra fogja összpontosítani.

A Szövetség elsődleges célja szolgálni a gyülekezeti tagok szükségleteit, új gyülekezetek megszervezése, szélesíteni és megerősíteni az Unitárius Univerzalista intézményeket, és megvalósítani az alapelveket.

A Szövetség kijelenti és megerősíti saját felelősségét, hogy a szövetségek és szervezetek tagjainak kéri és segíti a teljes személyi részvételt a rendezvényeken, amelyek az emberi környezetet szolgálják, faji, színi, mentális, alkalmassági, érzelmi vagy szexuális tájékozottságtól, kortól, nemzetiségtől függetlenül, valamint anélkül, hogy megkövetelné hozzátapadni a vallás valamely sajátos értelmezéséhez, vagy valamilyen sajátos hithez, hitvalláshoz.

A fentiekből semmi nem tekinthető úgy, mint ami áthágja az egyéni szabadságot, mint amely az Univerzalizmus és Unitarizmus belső öröksége, vagy válságba kerülne valamely szándék áthágásával, szerződéssel, megegyezéssel, vagy valamennyi társaság egységének kötelékét úgy is használnák, mint hitvallást.

(The Principles and Purposes of the Unitarian Universalist Association - UUA Web-Site)

Fordította: TÓDOR CSABA teol. hallg.

Farkas Árpád

INTEGETŐ

*A tea gőzén át
ideködlenek
a távoli hegyek
hónaljából a drága emberek
s a hegyeken túli tengerek
mögött megannyi kedves arc
lükteti szívdobbanásnyi szelíd
morzejeleit:
nem magad vagy, ne félj,
testvér-gond összeköt
míg fölszakad a köd.*

A FÖLD NAPJA

„... a világ sokféleképpen látszhat, attól függően, mekkora ablakon keresztül szemléljük”. (Simon Levin, a Princeton Egyetem matematikai ökológusa)

Április 22 - a Föld Napja! Nagytöbbségünknek e nap nem jelent mást egy egyszerű, állandó gondjainkkal teletűzdelt 24 óránál. Sokan nem ismerjük jelentését, fontosságát. Sokan nem is akarunk tudomást venni róla, gyáván elrejtőzve a nemtörődömségünk-ből és érdektelenségünk-ből mesterségesen felállított fal mögé. Azon kevesek, akik ismerjük jelentőségét, tanácstalanul nézünk szét a körülvevő mozdulatlan-ságban, és félénken tesszük fel a kérdést magunkban: mit is kellene tennünk ezen a napon? Elégedjünk meg azzal, hogy felhívjuk szomszédunk figyelmét e nap jelentőségére és figyelmeztetjük a Föld beteg állapotára? Kapcsolódjunk be a különböző környezetvédő megmozdulásokba, melyek az ökoszisztéma rombolását akadályozzák, vagy legalább e rombolás ütemét hivatottak korlátozni? Rendezzünk felvilágosító és ismertető ülésszakokat, melyekben rámutatunk természeti környezetünk megőrzésének fontosságára, és melyekben a cselekedni akarók igyekezetét megfelelő irányba tereljük?

A válasz egy időben egyszerű és ugyanakkor összetett is lehet. A fennebb említett változatok közül bármelyiket cselekedjük, jól cselekszünk, így ténylegesen jelentőséget és fontosságot tulajdonítva e napnak. Mindezek mellett azonban a legfontosabb az volna, ha képesek lennénk elgondolkozni és felmérni a köztünk - mint egyén és társadalom -, valamint a számunkra életteret és életlehetőséget biztosító Föld között létező kapcsolat csodálatosságát, de ugyanakkor sebezhetőségét és törékenységét is.

Az ember, története során folyamatosan kölcsönhatásban élve a természettel, alakította környezetét, megpróbálta saját igényeihez igazítani. Ez idő alatt az anyagi körülményeken túl fejlesztette saját társadal-

mát is, amely mind bonyolultabb, szövevényesebb lett, visszahatva az ember és a környezet viszonyára. Az ember merőben eltér az élővilág más fajaitól, ha a környezettel való kapcsolatát vizsgáljuk. Amellett, hogy a természet része, és ahhoz maga is kénytelen alkalmazkodni, aktív formálója lett saját életének, majd mindinkább a körülötte levő környezetnek, a Föld egész arculatának. A tudást és az információt kezdetben lassabban, majd egyre fokozódó ütemben gyűjtötte magába, és ennek révén egyre fokozódó mértékben és változatosabb formákban hatott az őt körülvevő világra. A növekedés eleinte évezredről-évezredre, majd századról-századra mindjobban felgyorsult, ami különösen az elmúlt két-három évszázadra igaz, s ezen belül pedig minden eddigi elképzelést felülmúlóan a XX. századra.

Gazdasági fejlődés, tudományos-technikai haladás, a népességszaporulás következtében környezetünk egyre jobban elszennyeződik, károsodik. Csökken a mezőgazdaságilag hasznosítható terület, vizeink szennyezettek, városainkat ellepi a por és a füst, a megmaradt erdőket savas esők pusztítják, egyre mélyebben gázolunk a hulladékban, s hovatovább egyre nehezebb csendes, nyugodt helyet találni.

Éppen ezért a Föld Napján föltétlenül kötelességünk tudatosítani magunkban ezeknek következményeit, hogy a továbbiakban képesek legyünk hatékonyan fellépni a Föld s egyben életünk megmentéséért.

Április 22 ennek következtében nem annyira ünnep kell, hogy legyen, hanem a nemtörődömségből való felrázódás pillanata, állásfoglalás, hogy mily módon, mekkora ablakon keresztül szemléljük a világot.

KORODI LÁSZLÓ tanár

A Magyarok Világszövetsége (MVSz) 1938-ban alakult meg politikai pártoktól és kormányoktól független szervezetként, amely tagszervezetei és tagjai révén ma már a világ 52 országában működik. Alapvető célja és feladata a „magyarság érdekvédelme, a nemzeti tudat, a magyar nyelv és kultúra ápolása, valamint az elszakított nemzetrészek és a szórványban élő magyarok közötti kapcsolatok fejlesztése egymással és az Anyaországgal”.

A MVSz megalapításának gondolata már a Kossuth-emigráció köreiben megfogalmazódott: kapcsolattartás a szétszórtságban élőkkel és az „óhazával”. Ez a gondolat a tényleges megvalósulás szakaszába nem érkezett el, de az 1920. június 4-én bekövetkezett trianoni békeszerződés után, amelynek következtében Magyarország területének kétharmadát a magyar népesség egyharmadával együtt elcsatolták, révbe vitte a korábbi gondolatot.

Bár az akkori magyar állam vállalkozott az utódállamokban élő három és fél milliós magyar népesség védelmére, mégis 1929-ben a külföldi magyar szervezetek Budapesten megrendezték a Magyarok I. Világkongresszusát.

A II. Világkongresszust 1938-ban tartották, amelyre Szent István király halála ünneplésének 900. évfordulója adott alkalmat. Az ünnepségen Teleki Pál vallás- és közoktatásügyi miniszter kezdeményezte a Magyarok Világszövetségének a létrehozását, amelynek első elnökévé Perényi Zsigmond koronaórt, a Magyar Nemzeti Szövetség vezetőjét választották. Az elfogadott Alapszabályzat kimondta, hogy a „szervezet legfontosabb célja támogatni minden olyan munkát, amely arra irányul, hogy a külföldön élő magyarok között a magyar nyelvet és kultúrát megőrizze és fejlessze, az összetartozást ápolja, az óhaza és a külföldi magyarság közötti kapcsolatokat erősítse, a külföldön élő magyarok életét és eredményeit állandóan figyelemmel kíséresse”.

A második világháború változásai megrázkódtatták a szervezetet, de nem szüntették meg. A MVSz 1945 tavaszán koalíciós alapon még újjászerveződött, de 1948-ban önállóságát megszüntették, azzal az indoklással, hogy szerepét majd a Külügyminisztérium fogja ellátni. Hogy mennyiben látta el ezt a feladatot a Külügyminisztérium, hadd ítélje meg az utókor. Tény az, hogy az utódállamok-

„A NEMZET SZOLGÁLATÁBAN” A Magyarok Világszövetsége megalakulásának 60. évfordulója

ban élő magyarság a nemzeti érdekvédelem helyett a politikai, a kommunista ideológiai „akolba” kényszerítés „támogatását”, sőt „segítségét” kapta.

A szervezet azonban minden megszorítások ellenére is tovább létezett. 1989-ben megtartotta a „kényszerpihenő utáni” első közgyűlést, amelyen újjáalakult testületeibe az utódállamok képviselőit is beválasztották.

A MVSz rendkívüli tisztújító közgyűlésére 1991. decemberében került sor, amikor elnökének Csoóri Sándort, a magyarság ügyeiben tevékeny ellenzéki író, költő választotta meg. Az elnökség megbízást kapott arra, hogy újítsa meg az 1938-ban megalapított szervezetet formai és tartalmi szempontból. Erre a Magyarok III. Világkongresszusa alkalmából, 1992-ben került sor, amikor a három régiót (Anyország, Kárpát-medence, Nyugati

régió) magában foglaló MVSz újjászerveződött. Ekkor kezdeményezte a Duna TV létesítését, amely azóta, köztudott, megvalósult, és amelynek értéke és szerepe elvitathatatlan.

1996-ban Ópusztaszeren és Budapesten tartott IV. Világkongresszusán A harmadik évezred küszöbén címmel hozzákezdett a jövő század nemzeti stratégiájának kidolgozásához. Ebben az esztendőben felújította Benczúr utcai székházát, felépítette Ópusztaszeren a Világmagyarság Hajlékát, kialakította a Magyarok Házát, és elindította a havonta megjelenő tájékoztatóját Magyar Figyelő címmel. Az év októberében tisztújító közgyűlést tartottak, amelyen újválasztották Csoóri Sándort, megalapították a MVSz Védnöki Testületét, amely, elnökévé, s egyben a MVSz tiszteletbeli elnökévé Tókes Lászlót, a királyhágómelléki református egyházkerület püspökét választottak meg.

A Világszövetség 1998. augusztus 22-26. napjain megalakulásának 60. évfordulóját kívánja megünnepelni, amelynek keretében a külföldi magyar egyházak és kulturális intézmények képviselőinek a részvételével a Magyarok Házában nagyszabású tanácskozás megrendezésére készül. Augusztus végén kerül sor az alapszabálmódosító és ezredfordulós programalkotó küldöttgyűlésre is.

A Magyarok Világszövetségének 60. évfordulója kétségtelenül nemzet-kultúra- és egyházépítő munkára, európaiságra kötelez mindnyájunkat.

Dr. REZI ELEK

UNITÁRIUS EMLÉKNAP LAKITELEKEN

1998. április 18-án Magyarországon, a lakiteleki Népfőiskolán Unitárius Emléknapot rendeztek. Ez a rendezvény tulajdonképpen folytatása volt annak az egyházi emléknapi sorozatnak, amely keretén belül a század egyháznagyjaira, Mindszenty József és Apor Vilmos katolikus, Ordass Lajos evangélikus, valamint Ravasz László református püspökökre és munkásságukra emlékeztek.

Lakitelek a magyarországi köztudatban fogalomként vált, hiszen 1987 szeptemberében A magyarság esélyei címmel itt rendezték meg azt a tanácskozást, amely a Magyar Demokrata Fórum megalakulása előtörténetének legfontosabb eseménye volt, és amely hozzájárult Magyarország békés forradalmi átalakulásához.

A lakiteleki Népfőiskola a tulajdonképpeni településtől kb. 2 km-re egy négy hektáros területen található. Impozáns épületei: a Kölcsey Ház (220 fős konferenciateremmel), a Vendégház, a Széchenyi Ház az Emigrációs Múzeummal, az ökumenikus Szent István kápolna, a Tisza Vendéglő, a sportpályák, a fedett uszoda stb. mind-mind a magyarság szellemi és kulturális életének, a nemzeti és keresztény hagyományainak megőrzésére és továbbadására teremtenek méltó feltételeket és otthont.

Az ünnepség de. 10 órakor a Szent István kápolnában Bencze Márton magyarországi unitárius püspök áhítatával kezdődött. A kicsi kápolnából - amely méretei ellenére felemelő és bensőséges - a Kölcsey Ház konferenciatermében ment át az érdeklődők népes serege. Csak Budapestről a hivatalos meghívottakon kívül kb. 80-an vettek részt, de voltak Szegedről, Debrecenből, és máshonnan is. Az ünnepi megemlékezést Lezsák Sándor, a lakiteleki Népfőiskola Alapítvány Kuratóriumának elnöke, mint házigazda nyitotta meg. Ezután sorrendben a következő előadások hangzottak el:

Az Unitárius Egyház a XX. században - dr. Szabó Árpád, egyházunk püspöke

Ferencz József püspök és az erdélyi egyház újjászervezése Trianon után - dr. Rezi Elek, egyházunk főjegyzője
Józan Miklós budapesti helynök és a haza egyház újjászervezése Trianon után - dr. Sztankóczy Zoltán, a magyarországi unitárius Teológiai Intézet Kuratóriumának elnöke

Balázs Ferenc a mészköi prédikátor - András György, egyházunk tanácsosa

Kelemen Lajos történész munkássága - Molnár B. Lehel levéltáros

Mikó Imre, az író - Mikó István, a Magyarországi Unitárius Egyház főgondnok-helyettese

Zárszó, az egyház helyzete ma - dr. Murvay Sámuel, a Magyarországi Unitárius Egyház főgondnoka.

Lezsák Sándor az előadások után köszönetet mondott mind a magyarországi, mind az erdélyi unitárius egyháznak, hogy elfogadták a meghívást, hangsúlyozva, hogy az idők folyamán a keresztény értékek megőrzésében és átadásában, valamint a magyar művelődés és kultúra terén egyházunk is épp oly fontos szerepet játszott és játszik, mint a többi történelmi egyház.

Végezetül két fontos eseményt elevenített fel az életéből, amikor tulajdonképpen kapcsolatba került az unitáriusokkal. Eszerint a 70-es években Erdélyben járva, az egyik faluban egy unitárius családnál szállott meg, akik tiszteletbeli unitárius névvel tüntették ki. Gyermekei mellett - amint mondta - ezt tartja a legnagyobb kitüntetésnek. Továbbá Balázs Ferenc volt nagy hatással rá, és az ő gondolatísága, szellemisége is hozzájárult ahhoz, hogy Lakiteleken létrehozhatták a Népfőiskolát. Éppen ezért a közeljövőben egy Balázs Ferenc szobrot szeretnének felállítani a Népfőiskola területén.

Ez úton mi is hálás köszönetünket fejezzük ki mindazoknak, akik lehetővé tették az Unitárius Emléknapi megszervezését.

MOLNÁR B. LEHEL

Másfél éve alakult az Unitarcoop Alapítvány Marosvásárhelyen

A maros-küküllői unitárius egyházkör vezetőinek, az alapítvány létrehozására vonatkozó indítványa abból a meggyőződésből fakadt, hogy egy egyházi alapon szerveződő civil kezdeményezés hatékonyan bekapcsolódhat felekezeti közösségeink támogatásába. Tudjuk és valljuk: az egyház nem gazdasági vállalkozás, hanem vallás-erkölcsi egyesülés, de a magasztos hivatás betöltése anyagi eszközök nélkül alig elképzelhető. Emlékeztetes, hogy Jézus ugyan kiűzte a kufárokat a templomból, de a templomon kívül jól gazdálkodó embert megdicsérte. Az egyházi vállalkozások közös jellemzője, hogy itt nem a pénzszerzés

az elsődleges cél; a pénz csak eszköz az egyház célkitűzéseinek, vallás-erkölcsi hivatásának betöltéséhez.

Felekezeti közösségeink, beágyazva az erdélyi magyarság egészébe, a születések számának csökkenése és a kivándorlás következtében erősen fogyatkoznak, illetve elöregednek. Az utóbbi nyolc évben majdnem kétszer annyit temetünk mint keresztelünk.

A jelenség okai látszólag könnyen meghatározhatóak: egyrészt az a gazdasági, társadalmi erkölcsi válság, amit a kommunista rendszertől örököltünk, és amely az átmenet éveiben csak elmélyült. Másrészt a terhesség megszakításának felszabadítását a nők és a családok úgy tekintik, hogy ezzel megszabadultnak a legintimebb életüket szabályozó kényszertől.

Így az átmenetnek nemcsak gazdasági, társadalmi téren van drága ára, hanem demográfiai vonatkozásban is, amelynek a következménye ma még alig belátható.

Mindezek ellenére a maros-küküllői unitárius egyházkör vezetőinek tevékenységét az a bizakodó alapelv jellemzi, hogy a negatív folyamatok lefékezhetők, sőt, szervezettebben dolgozva és egymást segítve, még van esély a fordulatra is!

A segélyezés, valamint a kölcsönös segítség hagyományosan keresztényi cselekedet, így az UNITARCOOP ALAPÍTVÁNY tevékenységi körét is ebben a szellemben fogalmazzuk meg. Továbbfolytatjuk és lehetőség szerint kiterjesztjük a marosvásárhelyi unitárius egyházközösség keretében oly szép visszhangra lelt keresztelői betétkönyvek adományozását, ösztönözni kívánjuk a tehetséges, szegénysorú gyermekek és ifjak továbbtanulását.

A sokgyermekes családok segélyezésével kapcsolatban folyamatban van a maros-küküllői egyházkör 33 egyházközösségében élő 3 vagy többgyermekes családok összeírása, a kör lelkészeinek közreműködésével, valamint a székelykeresztúri „Orbán Balázs” Gimnázium felekezeti osztályaiban tanuló, sokgyermekes családokból származó diákok segélyezése.

A már folyamatban levő tevékenység mellett a közeljövőre két, nagyobb horderejű témára hívjuk fel a figyelmet: a szovátai Unitárius Központ létesítése és egy Szociális - Egészségügyi Kör szervezése / működtetése Marosvásárhelyen. Ezen létesítmények tématerve kidol-

gozás alatt vatt. Az elképzeléseket rövidesen a kuratórium és a tiszteletbeli tagság elé terjesztjük megvitatás és elfogadás végett.

Az UNITARCOOP Alapítvány tevékenysége semmiképp nem fog az adományok begyűjtésére és szétosztására korlátozódni. A befolyt adományok értékét aktív gazdasági-pénzügyi ügyletekben szeretnénk növelni, amihez szívesen vesszük, sőt, igényeljük potenciális támogatóink javaslatait is. Minden olyan támogatóknak, akinek befizetése meghaladja az 50 amerikai dollárnak megfelelő értéket, tiszteletbeli tagsági alapítólevelet állítunk ki, feljogosítva egyben, hogy a továbbiakban az alapítvány tevékenységének irányításában szavazati joggal vegyen részt.

Folyószámlánkat a Mezőgazdasági Bankban (Banca Agricolă SA Tg. Mureș, str. Bolyai nr. 2) vezetjük, ennek száma: 47968743-300.

A kuratórium címe:

4300 Tg. Mureș, str. Bolyai nr. 13, fax: 0040-65-161454, tel:0040-65-214652.

Tudatában vagyunk annak, hogy az UNITARCOOP Alapítvány egymagában nem jelent megoldást, de reméljük, egy lehetőséget kínál a bevezetőben vázolt kedvezőtlen folyamatok lefékezésére és egyszer a megfordítására is.

SZABÓ LÁSZLÓ

1998. március 22-én elérkezett az őrségváltás napja a székelykeresztúri unitárius egyházközösség életében, amikor Szombattalvi József esperes-lelkész ünnepélyes beiktatójára került sor.

Farkas László kőri jegyző megnyitó szavai után Bíró Mihály alsóboldogfalvi lelkész felolvasta a püspöki kinevezést. Ezt követően Farkas László felkérte Szombattalvi József lelkészt, hogy tartsa meg beköszöntő beszédét. A lelkész Ezdrás 7,10 alapján tartott beszédében visszatekintett lelkészi szolgálatának 23 évére. Istenkereső útjára a székelyszombatosságról híres Bözödújfaluról indult. A hitüket ötféleképpen megvalló, de egymást szerető és tisztelő emberek lelkeségét és szeretetét hozta magával. Szeretettel emlékezik a Nyikó menti Csehétfalváról, ahol megtalálta az isteni üzenetet és az ember-szeretetet, s így a gyülekezet lelki közösséggé formálódhatott. Tíz éven át örömmel szolgált a kicsiny, de lelkes balánbányai gyülekezetben is.

A lelkész beszédében kihangsúlyozta, hogy a 20. század unitárius lelkészének három fontos lépést kell megtennie: keresni és tanulmányozni Isten üzenetét, cselekedni akarátát, és arról bizonyosságot tenni a gyülekezet közösségében.

Dr. Szabó Árpád püspök beszédében az Ézsaiás 6, 8 alapján kiemelte,

LELKÉSZBEIKTATÓ SZÉKELY- KERESZTÚRON

hogy a lelkészi szolgálat Istentől kapott küldetés, és akárcsak a próféták idejében, napjainkban is küzdeni kell a hitért, igazságért, a megmaradásért, emberi életsorsok jobbrafordításáért.

A beiktatott lelkészt üdvözölték: Bátor József nyugalmazott lelkész-esperes, Lőrinczi Domokos egyházközösségi gondnok, Gagyí Bíró Katalin a nőszövecség elnöknője, Lőrinczi Irma az Unitárius Kollégium XII. osztályos tanulója a Dávid Ferenc Ifjúsági Egylet nevében, Czézár Éva V. osztályos tanuló a vallásórára járó gyermekek nevében, Jakab Dénes szentábrahámi lelkész az Unitárius Lelkészsövetség nevében, Lőrincz Mihály a balánbányai egyházközösség gondnoka. Jelen voltak és üdvözítő beszédet mondtak a helybeli felekezetek képviselői: Antal Zoltán református esperes, Galaton Petru ortodox lelkész.

A székelykeresztúri Dávid Ferenc Ifjúsági Egylet ünnepi műsorral szerepelt, melyet Demeter Annabella és a csehétfalvi Kálmán Jenő szavaltai egészítettek ki.

A beiktatott lelkész válaszolt a köszöntésekre.

A lelkészbeiktató felhívta a figyelmünket arra, hogy az imádságban legyünk kitartóak, álljunk szilárdan és ragaszkodjunk unitárius vallásunkhoz, anyanyelvünkhöz, a drága szülőföldhöz, hagyományainkhoz. Isten gazdag áldását kérjük, hogy híveink „tökéletes szívvel éljenek e házon belül, és szolgálják az Urat”.

GAGYÍ BÍRÓ KATALIN

ASSZONYOK IMÁDKOZÓ VILÁGNAPJA 1998

Minden esztendőben, március első péntekjén a világ asszonyai együtt imádkoznak. Az idén a madagaszkári nők állították össze a programot.

Országunk 83 egyházközségébe küldtem el az Imanap-füzetet s a nőszövetségi elnöknőket arra kértem, hogy beszámolóikat rögtön az Imanap után küldjék el. Sajnos, Húsvétig csak 23 levél érkezett! Volt, aki a 11 feltett kérdésre válaszolt, de egyesek csak általánosságban írták le a történeteket. A következő 11 kérdésre kellett válaszolni:

1. Az egyetemes Női Imanapot megünnepeltük: helység, időpont, résztvevők száma.
2. Milyen felekezetek vettek részt az összejövetelen?
3. Hányadik alkalommal ünnepelték az Imanapot közönségükben?
4. Hogyan készítették elő?
5. A program melyik része tetszett a legjobban?
6. Melyik a legkevesbé?
7. Mi a válaszuk erre a kérdésre: „Ki az én felebarátom?”
8. Vannak-e javaslataik az Imanap jobb megszervezésére vonatkozóan?
9. Az imanapi persely-pénz összege?
10. Szeretevendégséggel kötötték-e egybe az alkalmat?
11. Tartanak-e más ökumenikus összejöveteleket is közönségükben?

Az Imanap témája: „Ki az én felebarátom?”

A Romániai Imanap Bizottság a következőképpen határozott az imanapi adományok továbbadását illetően:

- 50%-át küldjük Madagaszkárba

- 4%-át a New-York-i központi irodába

- a megmaradt összeggel pedig a medgyesi rákosok és cukorbeteg megsegítését szolgáló Alapítványt támogatjuk.

Nagyon köszönöm a beszámolót küldők írásait, amelyek érkezésük sorrendjében a következők: Magyarosi Anna Mária Aranyosrákosról, Adorjáni Gyöngyvér Ürmös, Kiss Anna Medgyes, Farkas Lászlóné Korond, Csomós Gizella Kolozsvár, Pálfi Ildikó Sinfalva, Dimény Csilla Júlia Firtosmartonos, Andorkó Rozália Vargyas, Kónya Gyözőné Torda, dr. Albert Éva Sepsiszentgyörgy, Kisgyörgy Emília Marosvásárhely, Soon Éva Júliánna Szeben, Benedek Balázs Enikő Bözöd, Székely Enikő Árkos, Török Jolán Nyárádgálfalva, Kiss Matild Lupény.

Remélem, hogy jövőre még többen fognak bekapcsolódni az Asszonyok Imádkozó Világnapján a közös imába.

SIGMOND JÚLIA

CSÍKSZEREDA 1997

Csíkszereda leghíresebb kosaras farsangi bálját immár a negyedik alkalommal szerveztük és rendeztük meg, közel 400 résztvevővel. A bál bevételéből az egyházközségnek rakottas szőnyeget vettünk és adományoztunk 1.125.000 lej értékben és futószőnyeget 500.000 lej értékben.

Május 9-én meghívtuk Kilyén Ilka művésznőt. A jól sikerült előadás jövedelméből a templomépítési alapba 1.000.000 lejt adományoztunk az egyházközségnek.

A Balázs Ferenc Nőszövetség bensőséges hangulatban egy ünnepi vacsora alkalmával emlékezett meg Simén Domokos lelkész csíkszeredai munkásságának 20. évéről. Virágcsokor és egy festmény - Kopacz Éva alkotása - tette emlékeztetéssé a lelkész számára a figyelmes megemlékezést.

Szeptember 7-én egy 5 tagú küldöttséggel vettünk részt a vargyasi nőszövetségi közgyűlésen, melyről itt-hon részletesen beszámoltunk.

Balázs Ferenc-Emlékünnepélyt tartottunk a református nőszövetség részvételével, mely után hangulatos, nótázó szeretetvendégséget tartottunk. A református nőszövetség teadélutánjára meghívott, és azon megjelentünk „közös ügyünk” jelszavának a szellemében.

Karácsony másodnapján délután Kilyén Ilka művésznőt hívtuk meg a karácsonyi műsorának az előadására, mely után, mint a Dávid Ferenc ünnepély is, szeretetvendégséget tartottunk.

Szőke Ilona tagtársunk egy úrasztali abroszt, Péterfi Irén kézimunkát adományozott az egyházközségnek.

A Caritástól kapott ruhaneműket egy alkalommal a nőszövetség válogatta, osztályozta és osztotta ki a rászorulóknak ingyen.

Nőszövetségünk pénzben, templomi felszerelésben, anyagban és közmunkában az elmúlt évben 4.360.000 lej értékű anyagi tevékenységet fejtett ki saját alapból.

Segítséget nyújtunk és együttműködünk a csíkszeredai Dávid Ferenc Ifjúsági Egylettel. A lelkész szerint a nőszövetség tagjainak nagy része a legrendszeresebb templombajárók!

Terveink: - újabb tagok beszerzése,

- szociális munkát végezni: a testi fogyatékosokat és a betegeket rendszeresebben látogatni, tehetséges gyermekek felkutatása versenyrendezéssel, Dávid Ferenc Ifjúsági Egylet megsegítése, hogy az országos első szavaló és népi ének Csíkszeredában megrendezett versenyének legjobb számairól hangszalagot készíthessenek.

- köri és országos rendezvényeken képviseltetni magunkat

- a nemrég született hármastestű ikrek 6 gyermekes családját segélyben részesíteni.

- az egyházközség épületének közel 100 millió lej értékű javításához és rendbetételéhez anyagi és közmunka segítséget adni

DAJKA ANNA, SZŐKE ILONA

AZ UNOSZ KÉZIMUNKA-TANFOLYAMA

1998. március 23-28. között az UNOSZ kézimunka-tanfolyamot tartott 29 résztvevővel, hímző és szövő szakosztállyal.

Bözöd, Brassó, Korond, Kökös, Marosvásárhely, Sepsiszentkirály, Székelykeresztúr, Székelyudvarhely és Ürmös nőszövetségeinek 15 tagja volt jelen, s Kolozsvárról 14 résztvevő volt

A kérdőív válaszai szerint kivétel nélkül mindenki hasznosnak tartja a tanfolyamot. A MIÉRT? kérdésre a következő válaszok érkeztek:

- mert az értékes előadásokon az ember betekintést nyer, hogy mi hasznos, mi az igazi népi hagyomány, s megpróbálja mellőzni azt, ami nem helyes,

- sokat lehet tanulni, mert a tanfolyam összetartást, tanulást és tapasztalatcserét is tartalmaz, hasznos ötleteket hallunk, amit felhasználunk,

- régi ismeretek felújítása, tapasztalatgyűjtés, személyes kapcsolatok a szakemberek köréből,

- segített egymást jobban megismerni, sokféle technikával ismerkedtünk meg, az előadók szeretettel tanítottak, s kézimunka-szeretetét is megtanultuk,

- megerősödött bennem, hogy a hagyományok ápolása, fenntartása, s főleg továbbadása életbevágóan fontos minden vezető számára,

- mindenki tanulhatott valami hasznosat, és ...erősödtem lélekben és munkakedvben,

Javaslatok a következő tanfolyamra:

- a szövőknek legyen több gyakorlat,

- mivel van igény és Isten is engedi, megtanítanám a rojtkötést,

- függőleges szövést művészi szinten,

- a kalocsai varrást, rojtozást, szalmafonást is beprogramozni,

- a különböző csipkeminták, csipkék készítményét javaslom,

(hajócsipke, vertcsipke)

- hosszabb tanfolyamot, két hétre időzíteni, s a szövők és hímzők lehessenek többet együtt,

- egy kirándulást is szervezzünk akár Torockóra, akár Kalotaszegre.

Mi volt a legnagyobb élmény?

- a kihelyezett műhelylátogatások, a gyönyörű szedett-kézmunkák megtekintése, nagy örömet jelentett a

meglátogatott szövőnők által közvetített gazdag belső, színes világ, s ezzel mi is feltöltődtünk,

- a sok fontos, tudományos, szakszerű ismeret, melyet szakmai téren szerezhettek,

- az tetszett a legjobban, hogy a szövés-hímzés szakmai titkai mellett alkalom volt ismerkedésre, régi barátokkal való találkozásra, s lélekmelengető hangulatban teltek az órák,

- a legjobb élményem az volt, hogy megismerhettem egy csodálatos karakterű, sokoldalú és nagy tudású embert, Bogyó nénit. Csodálom őt és egy kicsit eszményképé vált, ezenkívül Zsóka néni örökös jókedve és jó hangulata tetszett nekem nagyon,

- nagy öröm volt számomra, hogy az unitárius nőszövetség oly szeretettel fogadott a kézimunka-tanfolyamra, annak ellenére, hogy nem vagyok tagja az unitárius egyháznak. Nagyon szépen köszönök mindent, s ha lesz még ilyen alkalom, akkor - ha lehet - értesítsenek,

- élményem a korondi Lőrinc Zsuzsika megismerése, és a legnagyobb öröm, hogy a tanfolyamon három fiatal tiszteletasszony is részt vett

- ezúton fejezem ki köszönetemet, hogy szinte idegenként szeretettel és barátsággal magatok közé fogadtatok. Élményként hatott rám Lőrinczi Zsuzsika megismerése, az őszinte, kendőzetlen, becsületos székely asszony mintaképet látom benne. Megtiszteltetésnek veszem, hogy barátjának nevezett!

- a kolozsvári UNOSZ vezetőségének köszönet a fáradságot nem kímélő munkáért,

- legnagyobb élményem: újra megtapasztalni az egy hitet valló, egy nyelvet beszélő közösségnek legyőzhetetlen erejét.

SIGMOND JÚLIA

MEGSZÓLALTAK A BÖLÖNI HARANGOK!

1848. márciusára emlékeztek a bölöniek. Ünnepi istentisztelettel kezdődött a 150 éves évfordulóra való emlékezés. A bölöni ifjak megkoszorúzták a háborúban elesett hősök emlékművét. Bartha Csaba, RMDSZ elnök megnyitó beszéde után Kozma Albert prédikált, majd Akácós Pál méltatta az 1848-as szabadságharc jelentőségét. Páll Attiláné Gazdag Anna vezetésével az unitárius nőszövetség is hozzájárult az ünnepség megtartásához. Nagy Dénes nyugalmazott tanító által betanított dalárda énekelt. Pál Imre gondnok és felesége a templomkert felújításán dolgoznak. Ebben a munkában a nőszövetség tagjai is férjeikkel részt vesznek. Gyűjtést szerveztek a templom javítására. Az ifjak hagyományörző leányavatást mutattak be.

Bölöni születésű meghívottként Váczi Mihály „Még nem elég” című versét alulírott szavalta el.

PÁL LENKE, Sepsiszentgyörgy

Kedves Barátaink!

Az Unitárius Közlöny legutóbbi lapszámának megjelenése óta a természet rendjében is évszaknyi változás történt. Tehát a tavasz jegyében üdvözlünk titeket és az alábbiakkal értesítünk az ODFIE-élet fejleményeiről.

Hallomásból tudjuk, hogy az 1848. évi forradalom másfél százados évfordulójának helyenkénti megünnepléséhez sok egyletünk saját műsorral járult hozzá, amiről, sajnos, nem kaptunk beszámoló leveleket. Ezen ünnepi megemlékezések mellett szervezeti életünkben csúcseménynek számított a helyi egyletvezetők egyházköri találkozóinak megszervezése, amiről jelen rovatban alelnöknők összefoglalóját olvashatjátok.

Örömmel vettük kézbe a közelmúltban megjelent új egyleti újságszámokat: a marosvásárhelyi Tükör 6-7. összevont lapszámát, valamint a felsőrákosi Araszolga Százlábú-jának 2. számát. Megjelentetésük a rendszeressé válás irányába mutat, ami elismerést érdemel. Ezért gratulálunk mindkét egyletlap szerkesztőinek, ugyanakkor emlékeztetünk mindenkit a saját egyletlap kiadása tárgyában már több alkalommal is meghirdetett pályázati felhívásunkra, amelynek feltételei igencsak egyszerűek: megjelenésre szánt írásaitokat előszerkesztett formában küldjétek el hozzánk, mi pedig nyomdakész állapotba segítjük azokat, és az ODFIE célalapjából a kiadási költségek nagyobb (kb. 2/3) részét is fedezzük.

Jelen rovatunk tartalmáról: az említett beszámolót követően az amerikai egyesült államokbeli ösztöndíjas tanulmányúton tartózkodó, és ottani képviselőnk eredményesen ellátó volt alelnöknők alkalmi levelét olvashatjátok, utána volt alelnökünk egyik versét közöljük, alább népi mesterségek témájú táborozási lehetőségről értesítünk, a rovatzáróként szereplő nyári országos rendezvény-menetrendet pedig a következő lapszámunkban fogjuk részletezni.

Végül, tudomásotokra hozzuk, hogy nemrégiben kiadtuk az ODFIE-falragaszokat, amelyekből egy-egy példányt minden egyletünkbe és egyházközségünkbe hamarosan eljuttatunk. Elkészültek az ún. konfirmációi jelvények is, amelyek átadása az egyházközségi egyletvezetők által kellene történjen, egy alkalmi köszöntő beszéd kíséretében. (Tehát ezt vegyétek felkérésnek is.) Reméljük, hogy csekély ajándékunkkal hozzájárulunk a konfirmálók unitárius öntudatának valamelyes erősödéséhez. Ennek érdekében az egyletek figyelmébe ajánljuk a konfirmáltak befogadását célzó alkalmi összejövetel

rendezését, amelynek - szertartásossá tehető! - keretében az egyleti élet lényegét és tartalmát kellene úgy bemutatni, hogy az a legfiatalabb tagjai számára vonzóvá váljon, és igénykielégítő működésével majd otthonként szolgálja az egyházi életbe való betagozódást. Mindehhez hatékony munkát és isteni áldást kívánunk!

Az ODFIE rovatvezetői

Beszámoló az egyletvezetők egyházköri találkozóiról

Az ODFIE ez évre tervezett rendezvénynapotárban időrendi sorrend szerint harmadikként szerepelt a címben jelzett három találkozó, amelyek lefolyását az alábbiakban ismertetem.

Az egyenként kétnapos rendezvényeket a következő helyszíneken szerveztük meg: 1998. március 22-23-án Marosvásárhelyen a maros-küküllői és kolozs-tordai egyházkörökből való egyletvezetőknek, április 1-2-án Szentegyházán a székelykeresztúri és székelyudvarhelyi egyházkörökből jött egyleti előjáróknak, végül, április 3-4-én Baróton a háromszék-felsőfehéri egyházkör egyletelnökei, -titkárai és jegyzői gyűltek össze.

A találkozók célja a helyi egyletek működésének közös számbavétele, illetve az egyletvezetők szakmai képzése volt. Az előbbi az egyletenként ismertett tevékenységi beszámoló alapján történt, ami rendjén az érintett képviselők egyletük életéről, gyakorlati tapasztalataikról, sikereikről és nehézségeikről, illetve terveikről beszéltek. A beszámolók során a résztvevők számos tevékenységi ötletet és vezetési eljárást „lophattak” egymástól, hogy majd otthon, saját egyleti körülményeik között hasznosíthassák azokat. Az elhangzott beszámolókat kiértékeltek: a példaértékű tényezőket kiemeltük, az ismétlődően, avagy egyedi esetként felmerülő problémákra pedig közösen kerestük a megoldásokat. A több oldalú véleményezések egészséges munkaszellemet teremtettek.

A szakmai képzést elsősorban az ilyen céllal tartott előadások szolgálták. A helyi egyletek vezetésének csoportszervezői, program-kivitelezői, pénzszerzési, valamint ügyviteli vetületeiről Gyerő Dávid főtítkárral és Szabó László pénztárossal tartottak előadást, külön kiemelve a Választmány tagjaival való szorosabb kapcsolattartás fontosságát; a nyilvános megszólalás alapszabályait, a különféle beszédek felépítésének szempontjait, a hatásosabb szónoklati fogásokat

Koppándi Botond egyházköri képviselő egy mintaelőadás tartásával ismertette közérthetően (maga az előadás témája: a homoszexualitáshoz való viszonyulásunk kérdésének kibontása is szerfelett érdekesítő volt); **Opra Levente** szentegyházi egyetelnök alkalmi verses-zenés műsorok összeállítási és begyakorlási tudnivalóiról világosított fel; **Solymosi Zsolt** és alulírott alelnökök pedig csoportjáték- és énektanítási módszereinket mutattuk be, kiegészítve egyleti színjátzáshoz való ötletek, tanácsok, valamint választásra ajánlott színművek terjedelmes elérhető-ségi listájának átadásával.

A fent említett megbeszélések és előadások előtt ifjúsági istentiszteleten vettünk részt, utána hosszasan elbeszélgettünk vallásosságunkról és egyházunkhoz fűződő viszonyunkról. Az esti programok rendjén megtekintettük az ODFIE 1997. évi országos rendezvényeiről készített összefoglaló képanyag egy részét, továbbá új énekeket tanultunk, és természetesen buliztunk is.

Mindhárom találkozó tartalmi menetrendje azonos volt, a lefolyást a helyi körülmények tették színessé. A sorozatindítónak szánt találkozók feltétlen hasznosságát a sikerük is bizonyította, amiért ezúton is köszönetünket fejezzük a szervező egyleteknek és egyházközségeknek, továbbá minden egyes támogatóknak.

LAKATOS CSILLA

Beszámoló a tengerentúlról

Az idén először rendezték meg a Testvérgyülekezet-Program körzeti képviselőinek évi gyűlését. Gretchen Thomas és Leon Hopper szervezők meghívásának én is eleget tettem. Lehet az öregedés jele is, azonban tényleg nagyon meg voltam hatódva közelebből tapasztalva azt, hogy észak-amerikai testvéreink kilenc hosszú év után nemhogy csökkenő, de fokozott lelkesedéssel dolgoznak értünk.

Aznap este egy rövid szórakoztató műsor bevezetőjeként Gellérd Judit tartogatott egy meglepetést számunkra. Valóban meg voltunk lepve, amikor bejelentette, hogy Pat Rogers-szel együtt egy román szerenádot fognak előadni. Judit, vagyis Zizi hegedűn, Pat zongorán játszott. Mindig is irigyeltem a zenészeket, hisz kiváltságosak ők. Amit mi bukdácsoló szavakkal kifejezünk, ők néhány hanggal világossá tesznek. Ez alkalommal azonban bennem egészen más képek villantak fel: egy Amerikában élő erdélyi unitárius román szerenádot játszott azoknak az amerikaiaknak, akik minket erdélyi unitárius magyarokként pártolnak fel. Számomra sokatmondó, csodálatos. Ne legyünk elfogultak,

ne csak magunkkal legyünk elfoglalva, hanem induljunk el a békesség útján a mellettünk élők felé - ezt sugallta Zizi, s ha úgy fog teret hódítani e gondolat, mint a testvérgyülekezet-program, akkor nagyszerű lesz.

Zizi szárnyal az ötven évével, amit pontosan március idusán fog betölteni. Március 15-e környékén az ő hegedűjátékát hallgatva az erdélyi Unitárius Egyház épülését élem át. Amerikai barátaink segítségével elindított ezen az úton, én hiszem, hogy általuk is újjáépülünk. De szükségünk van szikrákra, indítókra, lelkes lelkesítőkre. Amerikai barátaim lelkesítője legnagyobb mértékben Zizi volt. Lelekésített és lelkesít szóval, imádsággal, anyagi segítséggel. A fiatalok nevében megköszönöm azt, hogy az ő, és az általa fellelkésített adományozók segítségével a teológiai hallgatók étkezési költségei évek óta fedezve vannak, és remélhetőleg lesznek. Az ugyancsak közös adakozás révén létrehozott „Dr. Erdő János emlékadomány”-t is megköszönöm, ami lehetővé tette, hogy az ODFIE személygépkocsit vásároljon és munkáját hatékonyabban végezze.

Zizi most ötvenéves. Kilenc éven át lelkesített és segített, adja a jó Isten, hogy ezután is lelkesíthessen és segíthessen. A dalnak még nem lehet vége. Legyen az magyar, román, angol, bármilyen dallam, hangosan kell szólnia. Biztosan szólni fog, és ez számunkra reménység. Ő nekünk, értünk és velünk zenél.

Az amerikaiak felköszöntötték, úgy éreztem, hogy nekem is szólnom kell az erdélyiek nevében: Isten éltesen Gellérd Judit, Isten éltesen Zizi! Isten éltesse amerikai barátainkat, és ahogy otthon mondják: minket se hagyjon el!

Boston, 1998. március 5.

ZSIGMOND KINGA RÉKA

Czire Alpár

Évszak-nász

*Hosszú szoknyában jár a tavasz,
könnyű topánkája átázott,
billegve kőről-kőre szökken,
déli dombra ül, ha megfázott.*

*Hódoltak neki téli szelek,
nem tetszett, nyár után kacsintott.
Fütyültek féltékeny fellegek,
meg sem hallván hátat fordított.*

*Jött a nyár piros Cadillacken,
kitárt szívvel nyugatra hajtott,
szép hétvégek után egy kedden
a fehér rügysál őszbe hajtott.*

Népi mesterségek témájú tábor Homoródalmáson

A homoródalmási unitárius egyházközség a kere-tében működő helybeli Dávid Ferenc Ifjúsági Egylet kivitelezésében a kihalóban lévő népi mesterségek megmentése érdekében népfőiskolai tanfolyamokat szervez. A tanfolyamok célja a két Homoród mentén még fellelhető ilyen mesterségek alapfogásaiba bevezetni az érdeklődő fiatalokat. A résztvevő fiatalok „mesterlegények” lehetnek a kötélverő, kovács, mészégető, fafaragó, kosárfonó, pásztor, molnár szakmákban, valamint házkörüli gazdasági tevékenységeket gyakorolhatnak. A lányok asszony-munkákkal ismerkedhetnek, mint pl. kenyérsütés, ingvarrás, szövés, fonás, baromfifeldolgozás.

A tábor időtartama: 1998. július 3 - 31., miközben a résztvevők hétről hétre más-más mesterséggel ismerkednek. (Rövidebb időtartamú részvételi szándékot is elfogadunk.) A naponkénti programot helyismereti (helytörténet, néprajz és hasonló témájú) előadások, környékbeli kirándulások (cseppkő-barlang, hévízfürdő, halastó stb.), valamint tábortűz melletti népdaltanulás, illetve buli egészítik ki. Terveink szerint az idei tábort jövőben és két év múlva hasonló táborok követik, amelyek során a résztvevők egy kiválasztott mesterségben mélyülnek el, időközben pedig elméleti tananyagot sajátítanak el távoktatási formában. Így a 2000-ben tartandó tábor

zárómozzanataként vizsgát tehetnek választott szakmájukból.

Az egyes mesterség-tanfolyamok: *kötélverő* (a tanfolyam tartalma: kenderfeldolgozás, alapanyag-előkészítés, kötélverés, kötőfékkészítés); *kovács* (eszközismeret, patkókészítés); *mészégető* (fakitermelés, kőgyűjtés, berakás, égetés, kiszedés, mészoltás); *faragás* (eszköz- és anyagismeret, beszerzés, faragás, fatárgyak javítása); *kosárfonó* (előkészítés, kosárfonás, korsófoglat-fonás); *pásztor* (élet az esztenán, juhgondozás, fejés, sajt készítés); *molnár* (gabonafélék, malom típusok, gép-rendszer, őrlés); *asszony munkák: szövés, fonás, ingvarrás, főzési előkészületek*, (baromfivágás, -tisztítás, -feldolgozás), *főzés, kenyérsütés* és egyebek.

A résztvevők magánházaknál lesznek elszállásolva. A részvételi díjak (szállás, étkezés, szervezési költségek) erdélyieknek egy hétre: 80.000 lej, két hétre: 140.000 lej, három hétre: 180.000 lej, egész hónapra: 200.000 lej. Jelentkezni - a választandó mesterségek megjelölésével - lehetőleg május végéig kell, a Szerkesztőség és ODFIE-székhely rovat végén közölt címen, Szabó László témagazdánál.

A jelentkezőknek a programról és megközelíthetőségről részletes tájékoztatást küldünk.

SZERETETTEL VÁRNAK: A SZERVEZŐK

Az ODFIE 1998. évi további rendezvényei

- 1. V. Magyar Unitárius Gyermekek- és Ifjúsági Szórványtábor** (2 db) - a számbelileg kettős kisebbségben élő fiatalok nemzeti és felekezeti azonosságtudatának erősítése céljából. A táborozók összlétszámát 60 főre tervezzük; helyszínek: Homoródalmás és Oklánd (Udvarhelyszék); időpont: június 29 – július 7.
- 2. Dávid Ferenc Ifjúsági Egyletek II. Vezetőképzője** a helyi egyletelnököknek és a választmány tagjainak; időpont: 1998. július 15-19., helyszín: Homoródszentmárton (Udvarhelyszék).
- 3. XXII. Erdélyi Unitárius Ifjúsági Konferencia** és az **ODFIE 1998. évi küldöttgyűlése**. Szervezetünk évi seregszemléjének számító rendezvényünk helyszíne: Bölön (Háromszék), időpontja: augusztus 20-23.
- 4. Dávid Ferenc Ifjúsági Egyletek II. Színjátzó-találkozója**. Helyszín a Maros megyei Magyarsáros; időpont: szeptember 4-6. Ez utóbbi rendezvényre az egyleti színjátzó-csoportok írásos benevezési határideje: 1998. július 15.

Címünk:

ODFIE-székhely: 3400 Kolozsvár, 1989 December 21. u. 9; tel./fax: 064193236, 064195927; elektronikus-postaláda: odfileszl@proteo.soroscj.ro

ODFIE-iroda: 4000 Sepsiszentgyörgy, Kós Károly u. 2; tel./fax: 067351470, tel.: 067313813; elektronikus-postaláda: david@odfie.sbn.ro

HALOTTAINK

Fülöp Dezső mészki lelkész február 28-án, 41 éves korában önkézevel véget vetett életének. 1951. február 23-án született Várfalván, teológiai tanulmányait 1972-1976 között végezte a Protestáns Teológiai Intézetben. 1976-1987 között Tarcsafalván, 1987-1998. között Mészkon volt lelkész. Temetésére március 4-én került sor az aranyosrákosi templomból az aranyosrákosi temetőbe. A temetésen a lelkészi szolgálatot Lőrincz Károly lelkész végezte, az Egyetemes Egyház nevében Székely Miklós közügyigazgató-esperes, az évfolyamtársak nevében Máthé Sándor brassói lelkész-esperes búcsúztatta.

Kiss Zoltán nyugalmazott lelkész 83 éves korában március 30-án Tordán elhunyt. 1915. május 17-én született Kövenden. Az Unitárius Teológiai Akadémiát 1938-ban végezte el, mely után segédlelkész Dicsőszentmártonban, ezt követően Abásfalván, Ravában, majd 1949-1985 között Kövenden teljesített lelkészi szolgálatot. A temetési szertartás április 1-én volt a kövendi templomból. A lelkészi

szolgálatot Székely Miklós kövendi lelkész-esperes végezte, az egyetemes egyház nevében dr. Rezi Elek főjegyző, az egyházkör lelkészeinek nevében Benedek Sándor kolozsvár-íriszi lelkész-esperes búcsúztatta.

Gál Jenő nyugalmazott lelkész 72 éves korában, április 12-én Homórszentmártonban elhunyt. 1926. február 23-án született Magyarzsákodon. Az Unitárius Teológiai Akadémiát 1946-1950-ben végezte el. 1950-1953 között püspöki titkár, majd lelkész Csokfalván és Nagyajtán (1959-1994). A temetési szertartás április 14-én volt a homoródszentmártoni templomból. A lelkészi szolgálatot Krizbai Béla homoródszentmártoni lelkész végezte, az egyetemes egyház nevében dr. Szabó Árpád püspök, a szülőfalu nevében Kedei Mózes esperes, az egyházkör nevében Máthé Sándor esperes, az évfolyamtársak nevében Simén Domokos lelkész búcsúztatta. A sírnál Fekete Levente, Benczédi Ferenc és Jakab Dénes lelkészek mondtak beszédet. A temetésen a nagyajtai énekkar énekelt.

Unitárius Lelkészek Országos Szövetsége

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

Az ULOSz választmánya pályázatot hirdet unitárius lelkészek számára betegeknek szóló imádságok megírására. Szövetségünk célja, hogy a legjobb pályamunkákból egy betegeknek szóló imádságos-könyvet (füzetet) adjunk lelkészeink és híveink kezébe a lelkigondozói munka elősegítése érdekében.

Az alábbi szempontokat ajánljuk a pályázók figyelmébe:

- Egy személy több imádsággal is pályázhat, melyeknek hossza egyenként nem haladhatja meg az 1/2 gépelt oldalt.

- Az imádságok köthetnek sajátos helyzetekhez (pl. műtét előtt, hosszas betegség, rokkantság stb.)

Az ULOSz egy többtagú, világiakból, lelkészekből és teológiai tanárokból álló bizottságot kér fel a pályamunkák elbírálására. A minősítésben fő szempont, hogy az imádságokban minél hitelesebben szólaljanak meg a betegségben szenvedő, gyógyulást, reményt kereső ember életérzései.

A legjobb pályamunkák díjazására az ULOSz 100 USD-t tűz ki az alábbiak szerint:

I. díj - 50 USD

II. díj - 30 USD

III. díj - 20 USD

A pályamunkákat kérjük névtelenül, jeligével ellátva június 1-ig beküldeni az alábbi címre: Parohia Unitariană, 4015 Sincrai, jud. Covasna, tel: 067/352056.

Kolozsvár, 1998. március 19.

Jakab Dénes
elnök

Kovács István
jegyző

Tudósítások, hírek

Az Egyházi Képviselő Tanács március 17-én tartotta I. évnegyedi ülését, amelynek keretében adminisztratív és gazdasági kérdéseket tárgyaltak meg.

* * *

A gondnok - presbiteri konferenciákat február 22 - 28. között tartották: február 21-én Nyárádszentmártonban, február 23-án Kövenden, február 24-én Székelykeresztúron, február 25-én Székelyudvarhelyen és február 28-án Brassóban. A konferenciákon **dr. Szabó Árpád** püspök, **Balogh Ferenc** és **Kisgyörgy Árpád** főgondnok vett részt.

* * *

Az I. évnegyedi lelkészi értekezleteket március 9 -17. között tartották: március 9. Székelykeresztúr, március 10. Kökös, március 11. Székelyudvarhely, március 12. Küküllődombó, március 17. Kolozsvár. Az értekezleten **dr. Szabó Árpád**: Hogyan lehet a lelkész hatékonyabb vezető? és **Farkas László** korondi lelkész: Az 1848-1849-es magyar forradalom és szabadságharc 150. évfordulója című előadások hangzottak el.

* * *

A Protestáns Teológiai Intézet Unitárius Fakultására történő felvételi vizsgával kapcsolatosan az 1998-1999. tanulmányi évre vonatkozóan a korábbi közleményünk az E. K. Tanács azon határozatával bővül (273/1998.EKT), hogy a felvételi vizsgán magyar anyanyelvből kötelező az 5 (ötös) átmenő osztályzat elérése.

* * *

A teológiai hallgatók húsvét ünnepe alkalmából légációs szolgálatokat végeztek egyházközségeinkben.

* * *

A Dávid Ferenc Egylet felolvasó ülésén a következő előadások hangzottak el: március 22-én, **Balogh Ferenc** főgondnok: Műemléktemplomaink, április 9-én **dr. Szabó Pál**: Az Unitárius Egyház új Alaptörvénye. A felolvasó üléseket zeneszámok és szavaltatok tették teljesebbé.

Az Unitárius Világszövetség (IARF) Vezető Tanácsa március 27-29. napjain tartotta ülését Oxfordban, amelyen egyházunkat **dr. Szabó Árpád** püspök képviselte. Az ifjúsági szervezet ülésén **Gyерő Dávid** ODFIE főtitkár volt jelen.

* * *

A Brit Unitáriusok egy csoportja **David Dawson** zenei igazgató vezetésével magyarországi és erdélyi körúton vett részt. Erdélyben a következő egyházközségekben rendeztek koncertet: április 7-én Kolozsváron, április 9-én Brassóban és április 11-én Székelyudvarhelyen.

* * *

Az angol unitárius egyház évi főtanácsi gyűlését április 14-17. napjain tartotta Chester-ben, amelyet az Unitárius és Univerzalista nemzetközi Tanács konferenciája követett Great Hucklowban, április 18-21. napjain. Mindkét eseményen egyházunkat **Kovács István** sepsiszentkirályi lelkész képviselte.

* * *

Április 18-án Magyarországon, a lakiteleki Népfőiskolán Unitárius Emléknepokat rendeztek, amelyen részt vettek az erdélyi és a magyarországi egyházaink hívei és képviselői. Egyházunk részéről: **dr. Szabó Árpád** püspök, **dr. Rezi Elek** főjegyző, **Andrási György** előadótanácsos és **Molnár Lehel** levéltáros voltak jelen és tartottak előadásokat.

* * *

A magyar professzorok első Világtalálkozója-ra, amelyet a Magyarok Világszövetsége, a Magyar Egyetemi és Főiskolai Tanárok Egyesülete, a Magyar Tudományos Akadémia Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Tudományos Testülete szervezett, április 21-23. napjain került sor Budapesten, a Gábor Dénes Műszaki Informatikai Főiskolán. Egyházunkat és az Unitárius Fakultást **dr. Rezi Elek** főjegyző-dékán képviselte.

* * *

Az 1848-1849-es magyar forradalom és szabadságharc 150. évfordulója alkalmából a kolozsvári

Unitárius Kollégium diákjai március 13-án ünnepi műsort rendeztek egyházunk dísztermében, amelyet március 15-én a kövendi egyházközségben is bemutattak. A teológiai hallgatók a kolozsvári belvárosi templomban tartottak megemlékező ünnepélyt március 15-én. A kolozsvári Unitárius Kollégium leánykara, **Majó Júlia** zenetanárno vezetőjével a kolozsvári Állami Magyar Operában, március 14-én rendezett Gálaműsoron szerepeltek.

* * *

Az Unitárius Kollégium vezetősége a szaktanárok javaslatára az évforduló emlékére pályázatot hirdetett a szabadságharc erdélyi eseményeinek bemutatására. A pályatételeket elbíráló bizottságok a következő díjnyerteseket állapította meg: történelemből: I. díj, **Rezi Botond** (X. U) „Brassai Sámuel és az 1848-1849-es szabadságharc”, II. díj, **Fogarasi Alpár** (X. U) „Brassai, Bem és Gábor Áron a szabadságharcban”, III. díj, **Gerőcz Csilla** (XI. U) „Segesvár szerepe az 1848-1849-es szabadságharcban”. Dicséretben részesültek: **Szigeti Tünde** (XII. U), és **Hent Erika** (XI. U). Magyar irodalom: I. díj, **Fogarasi Alpár** (X. U) „Az 1848-49-es szabadságharc tükröződése Jókai Mór: Egy az Isten című regényében” dolgozata. (Fogarasi Alpár X. U)

* * *

A marosvásárhelyi unitárius képzőművészek: **Gyarmathy János, Hunyadi László, Kedei Zoltán, Major Gizella** és **Pál Péter** kiállítására került sor 1998 márciusában. A kiállításról szóló katalógust **Major Gizella** tervezte, **Kuti Márta** szerkesztette és **Molnár Mária** szponzorizálta. *Gratulálunk!*

* * *

Az ökumenikus középiskolai leánybentlakás (Theodidakosz) közössége köszönetét nyilvánít-

ja a bágyoni unitárius egyházközség híveinek a zöldség- és élelmiszer-adományért.

* * *

„Tapasztalatcsere Amerikában” címmel számolt be Adorjáni Gyöngyvér ürmösi tiszteletesasszony amerikai útjáról, amelyet az ürmösi egyházközség két testvéregyházközsége támogatott. Tudósítása alapján amerikai élményeiről, tapasztalatairól már több helyen is beszámolt.

* * *

Lelkészbeiktatók

A segesvári egyházközség március 1-én tartotta **Benedek Jakab** beiktatóját, amelyen **dr. Szabó Árpád** püspök vett részt és mondott beszédet.

A székelykeresztúri egyházközségben március 22-én került sor **Szombatfalvi József** esperes-lelkész ünnepélyes beiktatójára. Egyetemes egyházunkat a Főtisztelendő püspök úr képviselte és mondott beszédet.

Megválasztott lelkészeinknek áldásos munkát kívánunk!

* * *

Személyi változások

Sándor Szilárd lelkész február 1-től áthelyezést nyert a pipe-szásznádasi egyházközségből a szentháromság-kisadorjáni egyházközségbe.

Botha Dénes fiatalfalvi lelkész január 31-én, 51 évi lelkészi szolgálat után, és **Fazakas Károly** csekefalvi lelkész február 1-től nyugalomba vonult.

Báró Gabriella énekvezér január 31-én ment nyugdíjba.

Nyugalomba vonult lelkészeinknek és énekvezérünknek Istentől áldott nyugdíjas éveket kívánunk!

Értesítés, hibaigazítás

Az Unitárius Közlöny 1-2. számában (1998. január-február) adminisztrációs mulasztásokból tévesen közölték a lapszámainkat 1997-re ki nem fizető következő egyházközségeket: Szentábrahám, Székelyszentmihály, Énlaka, Tordátfalva.

A mulasztásért az egyházközségek, híveink és lelkészeink elnézését kérjük.

Unitárius Közlöny.

A Keresztény Magvető melléklete.

Szerkesztő bizottság:

dr. Rezi Elek főszerkesztő, Kovács Sándor szerkesztő.

Olvasószerkesztő: Kúrti Miklós.

Számítógépes munkálatok:

Kriza János.

Készült a Palatino nyomdában.